

POA C I F I C K Ý Š P L O U Č H

CENA: 0 Kč

OBSAH

1

OBSAH :

mažete v něm všechno co je v tomto čísle časopisu Š P L O U Č H

2

LEGENDA O PTAĀKU QEUZAL

legenda o poslední obraně indiánského kmene Mayú a o jeho pádu

3

KVÍZ

měkčere nákladní
ní srovnání
otázky

VÍTE ŽE:

a jestli ne-
níže tak
si ho přečte

no commend

4

Z POD ŽELVÍHO KRUNÝŘE

něco k celoroční hvě

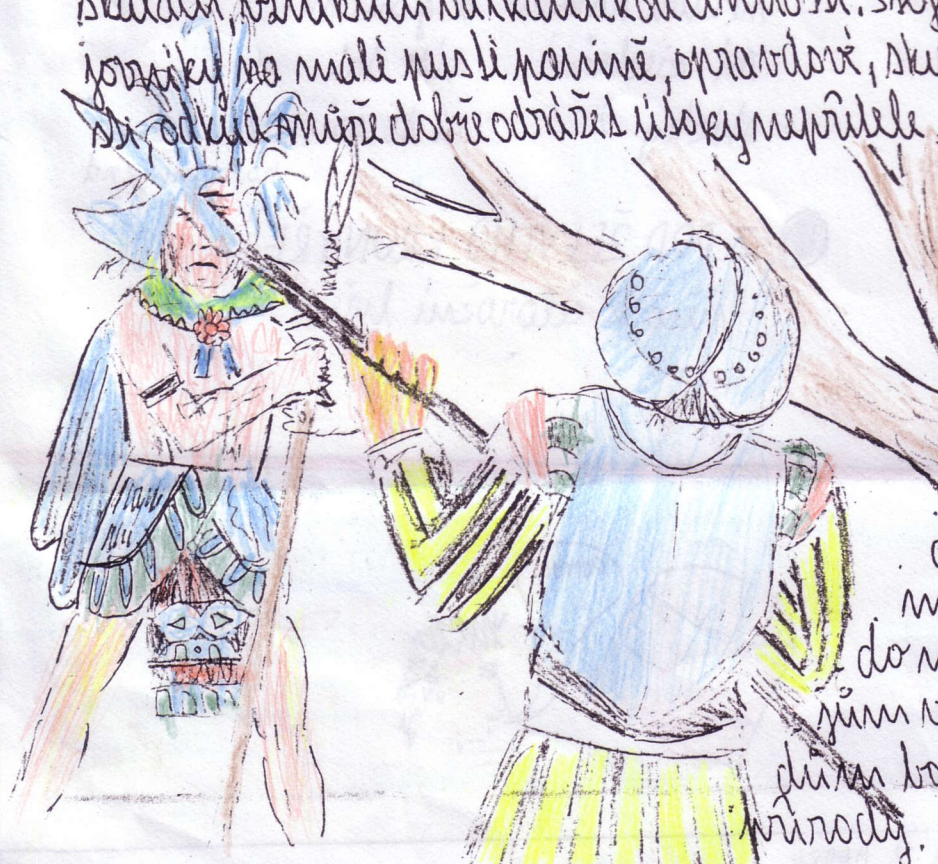
Plák Quetzal prudce vzlétl a kroužil po jasně modré obloze. Mraky se rozplynu-
ly a náhle jakoby nahalo až na ramí ~~na ramí~~. V sakoví výšce číhala horská ploš-
na, na kterou se stáhl král Tecum Uman -
Tenko kout, nevěrný obrovským - se svým kmenem.
peny závratně hlubokými - skalními štíty a oblo-
přístup úzkou sou- - propastmi, kde vedl jediný
čistěm úst- - úzkou se stal posledním úst-
hledal - - pujičích indiánů. Kdo by
- uprostřed naružovělých masivů

LEGENDA O PTÁKU QUETZAL

Sakovou mláskni nedobytnou pevnost?
"Odtud nás nemáviděný nepřítel nikdy nedostane,"
rozhodl král Tecum Uman a volal všechny své bojovníky. A plák Qu-
etzal, jako by mu dával za pravdu, hrdě létal velmi vysoko a zpíval
ze všech sil.

Před několika měsíci se v této daleké zemi, kterou pak nazval
Guatemala, vyfodil španělský konkvistador Pedro de Alvarado,
úspěšný vojvůdce a válečník, kterému španělské ozbrojené bojovníci kme-
nů Mayji nedokázali vzdorovat.

Tecum Uman, válečník a odvážný bojovník, jenž se španělské
dnaze naplatiti za svůj postup, byl přesto nucen se pomalu stahovat,
až mu nakonec zůstalo jiné východisko, než se ukryt ve strmých
skalách, zaniklých vulkanickou činností. Stojí obklopen svými bo-
jovníky na malé pusté pahoučce, opravdové, skutečné přírodní pevno-
sti, odkud může dobře odvrátit útoky nepřítelů. "Odtud nás nikdo nedos-
tane". Mayové opakovali

pro své vůdci, proto
dobře věděli, jak je brad
skalních štítů na běhe
stále si pro vrhána m
řstřím kanalků a př
hlubní. Přírodní selo-
diště vzniklé ve skále n-
možňuje snadný přístup
do nižších oblastí ke zdro-
jům vody a polí, k plo-
chinn bohatě trpící
přírodě.

KVÍZ

1. APOŠTOL, KTERÝ NASTOUPIL MÍSTO JIDAŠE:

- a) Martin
- b) Matěj
- c) Matouš

2. NARODNÍ DIVADLO BYLO POPRVÉ OTEVŘENO V ROCE:

- a) 1885
- b) 1891
- c) 1881

3. PÁN JEŽÍŠ MĚL UČEDNÍKŮ:

- a) 12
- b) 92
- c) 72

4. VELKÝ VŮZ SE SKLÁDÁ Z:

- a) 6 hvězd
- b) 12 - 11 -
- c) 7 - 11 -

5. NA SOUTOKU LABE A VLTAVY LEŽÍ

- MĚSTO:
- a) Poděbrady
 - b) Ústí nad Labem
 - c) Mělník

6. BŘEVNOVSKÝ KLAŠTER BUDE

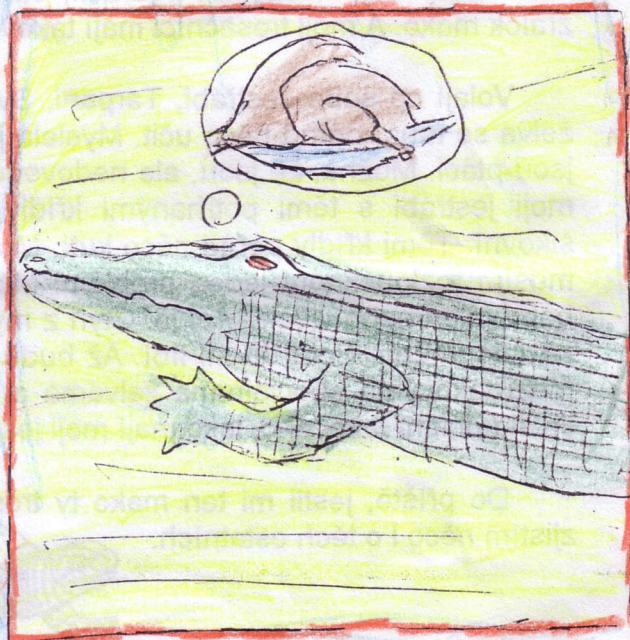
- SLAVIT:
- a) 1000 let
 - b) 900 let
 - c) 500 let

VÝSLEDEK:

VÍTE ŽE:

- ve většině zemí slouží k identifikaci zločinců otisky prstů. V Egyptě de kurčení „rozbedníků“ používají otisky ucha. Tamní odborníci totiž tvrdí, že tvar uší se u jednotlivých lidí výrazně liší.
- pavučinové vlákno je 5x pevnější než ocelový drát stejného průměru. Pavučina se přetrhne až při dvojnásobném natažení.
- světový přeborník v hladovění je vedle hadů kváko dyl. Podle zkoumání některých odborníků totiž vydrží bez potravy až 700 dní.
- π se rovná 3,14. Matematika z USA tento údaj nestačil, a proto se pokusili vypočítat π co nej přesněji. Z desetinovou čárku umístili 480 milionů číslic a dostali k názoru, že π se rovná 3,14159265358979323846... Pokračovat dál nemá smysl, protože bychom k každému výpočtu potřebovali 100 knih zhruba o 1000 stranách.
- nejmenší knihy byly u nás vyráběny ve Vimperku. miniaturní knihy o rozměrech zhruba 3,5 x 2,5 cm měly až 800 stran textu.

ZPOD ŽELVÍHO KRUNÝŘE

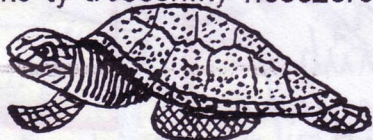
Už jsem si myslela, že největší dobrodružství života mám za sebou. Jó, vy nevíte, že jsem malá černá vodní želva. Žijeme sice v moři, ale naše děti se rodí takovým zvláštním způsobem na souši. Říká se tomu "aribáda". Naše mamky se najednou seberou a odplavou na daleké pobřeží Kostariky naklást do písku vajíčka. Ještě, že se moje mamka zapovídala cestou s kamarádkou a připlavala mezi posledními. Je tam ze začátku totiž taková tlačenička, že by moje vajíčko určitě některá neohrabaná teta rozšlápla. A na břehu žijí takové podivné želvy bez krunýře, želvojedi. Oni vlastně nejedí přímo želvy, ale pijí želví vajíčka. Prý aby byli silní a mohli těch vajíček vyhrabat a vypít ještě víc. Naštěstí jsou prý také rozumní želvojedi, kteří ani možná naše vajíčka nepijí, a ti to těm druhým, co je pijí, dovolí jen první dvě noci aribády. Říkají, že by nás potom bylo málo. A tak jsem měla štěstí, protože moje mamka připlavala právě třetí noc. Zahrábla mě do písku a hajdy zpět do moře. Když jsem se asi za dva měsíce vyškrobala z písku, bylo nás tam plno, takových želvích batolat. A všechny uháníme jako o závod k moři. Snad to stihnem. Po pláži chodí takoví černí ptáci s obrovskými zobáky a my jim moc chutnáme.

Už jsem měla dost toho toulání kolem Galapág. Prý si je mám pořádně prohlídnout. Začínám se nudit. Vtom jsem něco uviděla. Obrovská želva plave na krunýři a do vzduchu jí trčí dvě bílé ploutve. To jsem teda ještě neviděla. Asi spí, protože hlavu nevidím. Najednou vám z boku připlavou tři kosatky. To jsou velryby. Asi si zrovna nedávaly moc pozor na cestu a buch, jedna z nich narazila hlavou do té velké spící želvy. Nechápu, jak se to mohlo stát, ale ten velký krunýř se jí rozbil a než jsem se nadála, tak se kamsi potopila. Místo ní se na hladině objevilo několik malých krunýřků...

A najednou bylo moře plné jestřábů, kamzíků, svišťů a jakýchsi tarpanů. Ne, nezbláznila jsem se. Hned vám to vysvětlím. To jsou moji trosečníci, dlouho je už sleduji. Všichni slyší na jméno Trosečník. To mě ani tolik neudivuje, protože stejně nevím, co to je. Jsou prima. Určitě s nimi něco zažiji. Trochu se bojím, aby mi vydrželi, šmejdí tady pořád nějaký žralok mako. A moji trosečníci mají takové malinké tlamy.

Volají na sebe Jestřábi, Tarpani, Svišti, Kamzíci a lks. No, želva se musí pořád něco učit. Myslela jsem si totiž, že jestřábi jsou ptáci. Možná, že jsou, ale nedovedu si představit, jak by ti moji jestřábi s těmi potrhanými křídly vzlétli. Ale jinak jsou šikovní. Těmi křídly pořád něco kutí. Moc mě zajímá co. A taky musím rozlousknout jeden problém. Může být jestřáb zároveň bobr, jelen nebo vlček? Asi jó. Čtyři z mých jestřábů slyší totiž i na tato jména. Bobr se mi líbí. Až budu velká, budu prý plavat mezi takovými speciálníma želvama a budeme dělat bobříky. Já si udělám takového, jako mají moji jestřábi.

Do příště, jestli mi ten mako ty trosečníky nesežere, vám zjistím něco i o těch ostatních.

HRA

NA LEOPARDA

Všichni hráči se sešli do kruhu, mohli křídlem, ruce nakolenovali dlaněmi vzhůru. Uprostřed kruhu "leopard" - hráč, který se volně ohráčí a občas se smaří rychlým pohybem prave nebo levé ruky plesknou několikrát do dlaně. Když se mu to podaří, vysmějí se s hráčem, který se byl dost pohotový. (leopardů může být víc)

LEOPARD

